

Ա Ր Ե Ւ Ո Ւ Տ Ք

ԱՐՉԱԳՈՎԻ ԵԿՐԱՊԱՅԻ ԼԱՒՍԱՀՈԲՈՒԹԵԱՆ.

Ա. Տարի. 174. Հռատարակի տարբեր հեղու անդամ, առաջինը նաև ժամանելէ : Դաքայութ, — Շախ, Արքու Փարիզի տաճար, 22, rue de Fleurus. 1850 Խեցեամբեր թագ. — Պայման, Արքու Ռ. Մայութեան. — Խպմե, Արքու Վահագան. — Եպիսկոպոսական թագավառական նախարար :

ԱՆՁԻՆՉԱՐՈՒԹԻՒՆ ԿԱՅՍԵՐԱԿԱՆ.

Կարօքոն Դ լինանձութեան մեջ պրիմակ տուու, յիշուանուր անցիշաշարութիւն շնորհելով բազարա- իսի բանցանքմերու : Միանամուռ պատմեր էր և մրանամուռ ևս կ'առնու իր զմլուները որք յիսուն նազարի չափ ունձեր նացրենիք, և ուու տարեր էնու : Այս բազմութիւնէ, մէկ մասը արգելն Արանու մրա- ներու, արտօնութիւնն ընդունելու էր մասնաւոր մէ- տթիւնով : Միւս մասը ու նազին ներքի կը զանուի և չձնած տեղը կը նազուի պիտուրու պատանքով : Երբորդ մասը միայն հայրժնիքը պիտի տեսնէ և պար- ծելով ուրախութեան տմնն վայելրը պիտի զգայ, վասն զի իր սէրը անբիծ ու հաւատարիմ մուզ տինախի բայի մը մէջ որ երկրացին գետիք մը կրնայ սեպուի տմնն վայիտի սիրուերու նամակ :

Երես բան նշանակելի նն արս անցիշաշարութեան մէջ : Ասիս սին որ՝ յօնցուարը այս վնիսով զիտ- մին կը պրեռէ, և իր անցեստին վրայ թէնմէ կեզու մ'անզամ շնեար : Աքարէ կրամութիշ պրատիմէ, առաջ բնչ էր նէ այն կը մնայ, ոչ իր պատիւ և ոչ իր մարզու իրաւունքը մնաս մը կը կրեն : Խնչուկս հա- յիրէն բառն ալ կէս մը կը բարնէ, զէսպերը իրք շնատարուած կը սեպուին : Անցիշաշարութիւնը ու- րեմն կ'ենթապրէ անհետութիւն այն տմնն խոսու- թիւններու, որք այս գետուերէ եռու ի պրծ զրուեցան : Երկարդ այն որ՝ ժողովուրդի մը մէջ բանութիւնը ուաօքեայ երեսոյթ մ'է և ոչ յօրուու որէնք : Նեղ տունն կրնայ ծառայել և, ի հարկին, խուլութիւնը զագել, բայց անհնարին է որ իրրեն նիմն ընմիւռ- նեան պահանք և գործ ածուի : Օրէնքի և ազատու- թեան վրայ միայն կը հիմնուի ընկերական կարգաւոր

պիմակ մը : Բանութիւնը երկար կեանք չ'ունի այն պատճառով որ տաստիրութիւնն է : Սասակառթեան շունչը կը նմանի յնութեան մրբիկի, որ եմն շուտով չ'ոնցնի նաև ութիւն ունի առեր և նշտառութիւնն, մասն և բնկոր :

Կարօքոն Գ իր պետութիւնը կանգնելու և Ֆրան- սակի նոր կարգ ու որէնք տաղու մասնակ բնուա. և Ազգուութիւնը ընկերութեան շնչնին պատին է » : Որրան որ այս շնչը չ'էր նաև առաջեր, որրան որ բազարական յոյզը կը շարժէր զայն, և ներքին թշնամիք կը խրատէն, Կայսրը խոնակութիւն սեպեց ազատութեան տեղը գատարի նողույ և աշխատիլ որ նիւթական կարգը արմաւ ձգէ Արանակի մէջ : Այսոր դէպքերը կը յայսնեն որ իր պետութիւնը վասնք մը վախ չ'ունի : Եր բազարաւորութեան և խօսիքու ուստին նաև ութիւնն էր ուրեմն ընդ- հանուր անցիշաշարութիւն շնորհնէլ տանիսչին մշնու- միներու : Անէ Տէրութեան կրզմի օրազիրներու բասքը կշռենք, կրնոնք ենթադրել և յօրու որ ազատութիւնը կայսերական շնչնիքը պատմելու կը մասի : Արդէն բոլոր լրազիրներու ներում արուեցան և դատապարտութիւնն եւ ազգարարութիւնն ինկան իրենց վրոյէ : Խիղճի ազգուութիւնը կատարեալ է, մրտք-ազատութիւնը կը տարածուի ախօս, զուցէ վաղը բազարական ազատութիւնը ձազի և թէքէ այն սիրայի որք որու համար այնքան երեւնի ու վաեմ զոհեր եղուն և այնքան անձեր մասն, բանու, աքար և պիշտ կրեցին 89 անման թուականն, մինչև այսօր : Կարօքոն Գ լու վախ որ բարու յաղթութիւնն կայ որ Ազգիներին օր յազմեամբիւն :

աւելի կ'արմէ : Անյիշաշարութիւնը կը զավենք սրտի մտօք, ազատութեան համար ծափ կը զարնենք բերկրալիք և կ'ըսենք. Երբ մարդկային սեռի այս վեհ Թագուհին նորէն երևի Թիւյլըրի վրայ, բոլոր ազգք կրնան յոյս և քաջալերութիւն առնուել որ, որ մը, իրենց ալ այցելութիւն պիտի ընէ : Յիսուն տարիէ իվեր Նւրուպայի քայլը Ֆրանասյի շարժումներու վրայ կը չափուի և իրաւունք կուտոյ այն երգին որ Մեծ Ապստամբութեան ժամանակ կ'երգուէր. « Մեր հայրենիքի ճակատազրէ կը կախուի տիեզերքի ճակատազրը » :

Երզրում քաղքի ճիմն ի վեր կործանումը հրատարակելէ ետև, աւելորդ ջթուիր մէզ Պ. Վակներ երեւելի ճամբորդին կարծիքը յիշել Հայաստանի երկրագրութեան վրայ :

« Մինչեւ հիմակ, կ'ըսէ այս հմուտ անձը, Եւրոպայի, Ավելիկի ու Ասխայի մէջ ինչ ահեղ և նկարագեղ զիրք որ տեսած էի, Հայաստանի աս լեռնային հոյսկապ տեսարանին ճետ երբէք չ'են կրնար բաղդատովիլ, և նոյն իսկ Կաւկաս պէտք է որ ետքաշուի : Այս ահազին շախայի անապատին տեսրը հիմակւընէ սաստիկ աւելի պիտի եղած ըլլայ ան ատենները, երբոր ներքին հրային գորութիւնները երկրին երես շարունակ կը պատռէին, խառնարաբններու որոտումը հիմակ ասանկ տիսուր մնացած լեռնազաշտին վրայ կը մոնչէր, չորս զին հսկայածն հրաբուխներուն անդունդներէն սև սև շողոյ սիմներ զուրս կը ժայթըէին, Արտրատի բոցէրը մշտնշենաւոր ձիւն ու սառոյցը կը մերժէին, և այն ահբաւ ու հիմակ սև փրփրի նման սառած շախայի զանգուածը սուլելով, զոռակով, ծիսկով լեռն ի վայր զետի պէս կը վաղեր, և բոլոր դաշտը կը զառնար կ'ըսպար մեծանիստ ու փայլուն հրածով մը : Ան ճին վառարանը, որմէ հաղարաւոր տարիներ յանուշ աս տիտաննան ու սրածայր լեռները լեռն են, զեռ կենդանի է, և իր գոյութիւնը բոյց կոտոյ յանախ զետաշարժերով, ընդերկեաց բոմբիւններով, և ներսի օդերտուն ու շոգիններուն զուրս ելլերու շանալովը, որոնք խորին անդունդներու մէջ շզթայի զարնուած կը մրմռան :

Հայաստանի աս կողմերը զետնաշարժէ պատճառած աւելները սուլալի են. Պայազիտին կործանումն ալ տասոնցմէ կը կարծուի, վասն զի ասիկայ Արարատի ամենէն մօտիկ քաղաքն է : Հոս ամենէն հաստատուն ու հզօր շէնքերն ալ մէկ օրուան ապահով զոյու-

թիւն չունին : Քանի մը տարի յառաջ Մահմուտ Բաշային վեհ դղեակը կը դողդոշար, հաստ ու ամուր պատերը պատուեցան վլան, որոնց կործանման թշնդիմը հասաւ մինչև այն խոր գերեզմանը, ուր նոյն ծեր բոնաւորը ճերմակ փայլուն մարմորներու տակ յաւելնական քունը կը քնանայ : Բայց աս ներքին վնասաբեր զօրութիւնները հոս ալ ան յառաջուան կատար թիւնէ ունին, որովհետեւ աւելի խորին անդունդներու մէջ քաշուած էն, և լուսները ու երկրիս սպնդացած կեղեւը անանկ սաստիկ ուժուած անոնց վրայ նստած էն՝ որ ալ իրենց բոցէրը չ'են կրնար զոցուած բերանները յուսացաւան պէս զիրաւ. ծակել ու զուրս ելլեր : Թէպէտ հիմակ ալ առ հրաբխային երկրի վրայ երբեմն երբեմն կրնան զուրս ելլել հրային շողիներ, ինչպէս 1840ին, կրնան զեռ երկրաշարժներու պատահիլ ու ամբողջ քաւզաքներ փլցնել, նաև ժամանակ ժամանակ մասնաւոր հրաշնչութիւններալանկարելի չ'են, ինչպէս Ամերիկայի հին հրաբուխներու վրայ կը տեսնուի, որոնք գարերով օմրէլէն ու քնանարէն ետև նորէն կ'արթընան. բայց այս ամեն գէպգերը հազիւ թէ կրնան ըստիլ տկար յիշատակ մը այն սարսափելի երեւոյններուն, որոնք երբեմն աս անգնպոյ հրաբուքուր զործարաններէն գորս ելան : Այն զժոխային հին բերնէն երբէք չ'են կրնար անանկ շախայի հսկաներ նորէն զուրս ելլել, ինչպէս որ Արարատն է. այն առակաւոր ու մեզի մութ մնացած ժամանակները, որոնց մէջ ստորերկրեայ հրային զօրութիւնները իրենց զուրս նետած նիմերը սիրակի կերպով մը մինչև ամպերը հանկցին ու հաստատեցին, հաև Հայաստանի սառած հրաբխային երկրին համար ալ անցած զայցած էն :

Ուրիշ մեղ մը նոյն երեւելի զիտունը կ'ըսէ. « Բայց թողունք բոն բարձր Հայաստանը, ան վերամբարձ շրաբաշխը, որոն ձիւնելին կատարները կեանք ու զոյութիւն կոտան Եփրատայ, Երասխայ, Վուր և Ճորիս զետերուն, և զանանը հիսխսային արեւելեան սահմանին, Երասխայ լեռնազաշտերուն, որանք Վարդոյ, Հասանզալի ու Թօփրազ զալէի լեռնագաւառէն աւելի խորագոյն և աւելի լայնատարած էն : Հոս բարձրակ տարբեր հրաբխային կազմութիւններու կը հանդիպինը, և կը տեսնենք անանկ մէկ Եփեստեան ժրութիւն մը, որ խոստ երկայն ատեն տեսած և մինչեւ վերջի դարերը հասած է : Երբոր մարդ Տիատինք նեղ հովիտը թող աալով Պայազիտի ընդարձակի լեռնացաշը կ'ելլէ, կ'առշի կը մնայ տեսակ մը սև աղոտու ու փրփրաւորքարի վրայ, որն որ ձոյլ ձոյլ ու հատոր հատոր զիզուած է և հոնաեղաց լայնատարած կիրը կը ծածկէ :

Աս սեւակեայ աղաւը ու փրփրւը ան ճշմարիս շախայի հոսանքին վերշին ծայրերն են, որն որ Տանտուակ լեռնէն վաղած է զէս իզաշտ : Մարդ Հայա-

նոյն խնդիրին զբաղեցաւ, և իր զիրքը այնպիսի հետաքրքրութիւն կը պատճառէ հիմա Ֆրանսաի մէջ որ արգէն չորս տիպ ունի: Պ. Միշլէ, Ֆրանսաի պատմութեան երեւանի հեղինակը, Փօլէծ տը Ֆրանսի վաղեմի դաստիառն, պատմական վոշին Թողմակ և սիրոյ Թելին վրայ Թոմիլ իր հասակին մէջ, այս զարմանափի կ'երեւի շատերուն, որք սէրը զուարծութեան հետ կը շփոթեն և հաղիւ Թէ մէկ երկու բողէ ի միտակն խաղալու կ'ենէն: Այն նոյն ինքն Միշլէ իր արծաթի մազերով և ծանր հմտութիւնով: Զարմացողք Միշլէն չեն հանչնար և ուշ չ'են գներ այն փոփոխութեան որու իր վսեմ հանճարը Էնթակայ է քանի մը տարիէ ի վեր: Թէպէտ և ծեր' երխոսասարդի սիրոտ ունի. Թէպէտև խոհեմ (penseur) բանահիսի նուիրական հուրը կը կրէ: Մերութիւնը իր զիմու վրայ է բայց ոչ սիրոտին մէջ: Պատմազէտ Միշլէն արսօր սիրուն բնագէտ մը կրնայ սեպուիլ, և իր վերջին զիրքերը ամենուն կը յայտնէն որ զիտէ բնութեան ալ զբաղիլ սրտալիր հուանդով: Լուազ (Թուլուն) Լենսէրը (Գեուուն) ըստած մատեանէրը նոր փառք են իր միաքին որ գէպքերու անդունդէն մինչեւ բնութեան զողը կը տարածուի և իր զօրութիւնը Հիորուաշնէրը, և որ կրնայ զրական ձեւ ու զարդ տալ այն ճշմարտութիւննէրուն որք ստկաւաթիւ խմաստոննէրէն նեռու տեղ մը չ'են երեւիր:

Միշլէն համար պատմութիւնը յարարիւն է, և հետեւապէս զէպքերը պատմել՝ զանոնք կարգաւ յիշելու արհեստ մը չկրնար սեպուիլ: Այս կարծիքը որ պատմութեան ուրիշ զէմք մը կուտայ, բնական պատմութեան համար զործազրուելու ատեն արդարեւ փառաւոր հետեւանքնէր ունի. և ահա անոր համար է որ իր զիրքերը ձեռքէ ձեռք կը պաշտին և հասարակութիւնէն կ'ընթերցուին:

Երկար ատենէ ի վեր զիտութիւնը զրազիտութիւնէն բաժնուած էր և Միշլէն ձեռքը զանոնք արսօր նորէն կը միացընէ շատ մէծ արհեստով: Իր այս ըրած հաշտութիւնը մէկին և միւսին վեսա չտալէն դատ՝ երկուքն ալ սիրելի կ'ընէ ուսումնաւորնէրու, վասն զի այս կերպով զիտութեան հանքը զարդ կ'ասնու, և զրազիտութեան բովը նոր նիւթեր կ'ընզոնի: Այս մոռնալու չ'է Միշլէն զիրքը զատելու ատեն:

Ինչ որ պատմութեան և բնական պատմութեան համար ըրած Միշլէ, հիմա Սիրոյ համար կը կատարէ և ասոր խնդիրը կ'ուզէ լուծել զիտութեան նորաստով: Սէր և զիտութիւն, առջի բերան այս հակասութիւնը մինչեւ ի ծաղը կը տանի զմել, բայց շատ Թէնեւամիտ ըլլալու է մէկը որ, խորհնէ ետե, չզզայ մեր զարու հոսանքը և մեր օրերու հսկայածն վոփոխութիւննէրը Թէ բարքի, Թէ կրօնքի, Թէ կեանքի և Թէ համոզումի կողմէ: Այս հոսանքին զէմ զնէլ կը նմանի այն պարզ մըտութեան որ ամանով մը ծովը պարագել կ'ուզէր:

Այս փոփոխութիւննէրը չզզայ, որտի մտօր անապատը իշնել է, վասն զի հին կարծիքնէրու զաշար օրէ օր չորսալու վրայ է և շատ չերթար ամուլ փուզէրէ ուրիշ բան չպիտի տեսնուի հոն: Ալրը, Թէպէտ և Աստուած, պէտք է որ զիտութեան մաղէն անցնի օրիորդի և կինի գէմքով....:

Սակայն չ'երեւակայէն ոմանքը Թէ յիշուած փոփոխութիւննէրը միշտ ի բարին առաջնորդէր են մարդկացին սեռը: Այս ըսել չենք ուղեր: Անուրանալի է որ, ինչպէս կ'ըսէ Միշլէ « Այսքան նիւթական, մտական զարգացումի մէջ, բարոյական զզայութիւնը վար իշտու Ամէն բան առաջ կ'երթայ, կը ծաւալի. մէկ բան կը նուազի, հոգին :

Միշլէն համոզումն է որ « Սիրոյ և ընտանիքի հորոգումը ամենէ ասաց պէտք է որ կտարարուի, սրաբէս զի միւնքնէրը հնարին ըլլան: » Այս առումով՝ իր զրիշն նէրքն Սէրը բոլորովին կը փոխուի, կը պարզի, կ'ապնիւնայ և նոր շուրջով մը կ'երեւի հասարակութեան աչքն: Իր զիրքը փոխանակ Թէնեւն և գատապարտերի կիրքերու արձագանգ ըլլալու, նպատակ կ'ընարէ. « Բարոյական աղաստութիւնը ճշմարիտ սիրով (1): »

Մէկի համար Միշլէ իրաւունք ունի ըսելու Թէ « Ընտանիքը կը կրթնի Սիրոյ վրայ և Ընկերութիւնը՝ ընտանիքի վրայ: Ուրեմն սիրոյ խնդիրը ամեն բանէ ասաց կը գտնուի: Ճայրենիքը կոմ Փաղարը կը կախտին բարքէ: Աղաստութիւնը լոկ բառ մը կ'ըլլար, և Թէ զերիներու բարքը պահուէր: »

Միշլէն, այսպէս, իր միտքը յայտնէլէ հոտե կսկսի կիներու բնութիւնը և ընկերական վիճակը, ամուսնութիւնը և անոր վերաբերուած բոլոր խնդիրնէրը և այն մանր բննել և իր կարծիքնէրը ի զիր առնուլ: Իր նորր զննութիւնը միշտ լու չըմբոնէր, իր երկնամի երեսակայութիւնը կը զարտուզի երբեմն և իր զիտութիւնը անդ տեղ կը սիրալի Երբ մանուական զործազրուելու հոգին մէկ զաշարքէ զմեզ որ կ'զմայլինք, կը մնանք և կը համոզունք Թէ արզարկ Սիրոյ խնդիրը կ'արժէ մեր խորին ուշազրութիւնը և համակրութիւնը:

Այսպիսի զիրքը մը Արեւելիքի մէջ չկրնար հասկցուիլ. զիտենք զայս, և ասկէ աւելի չենք ուղեր ըսել: Սակայն անով բանի մը մամ զուարթանալին և անդ չենք կրնալ լուիկ անցնի և հրաւեր մը չ'ընէլ, զայն կարգարու համար, սակաւաթիւ աղզայիննէրու որք Նորիալայի մնզոյրը առնելով չզարձան Սոխա: Խորհնէլու և օգուտ քաղելու հիւթ կայ հոն արեւելամ ժողովուրդնէրու

(1) L'affranchissement moral par le véritable amour.

ՄԱՆՈՆ ԼԵՍՔԸ.

(Յարումակուրիւմ. Տևս էջ 57. 66. 127.)

Որովհետեւ շրւտով Բարիդ զառնալու խօսքը կ'ընէի միշտ և այս միտքով ամեն բռնէ ուրիշ կ'ենէի, ճայրս խմացաւ, որ այսպիսի բորբոքած վիճակի մէջ բան մը չափափ կրնար զիս արգիլէլ անկէ. անոր ճամար բարձր սենեկի մը մէջ տարաւ զիս, ուր երկու սպասաւորի սպասուիրեց որ աչքելնին վրայէս չկորուանէն: Խնչ ընէլս չ'էի զիտեր. մէկ բառորդ Բարիդ գտնուելու ճամար բնիր անզամ կենարս տալու պատրաստ էի: Հասկցայ որ զիտաւորութիւնս այսպէս բաց յայտնելով, սենեկին զուրս եմնելու չափափ ճաւանէին: Պատուհաններէն վար նայեցայ և աչքով բարձրութիւնը չափեցի: Տեսայ որ կարելութիւն չկար այս կերպով հոնկէ խուսիլ. ուստի անուշութեամբ երկու սպասաւորներուն դիմեցին Երդում երդումի վրայ տոփի, որ եթէ փախուստիս չ'ընդդիմէին, կը խոստանայի օր մը զիրենք ճարացնել: Աղաչեցի, շոյեցի, սպառնացի, բայց այս փորձն ալ անօգուտ եղաւ ինձ: Այն առեն յուաքեկ ինկայ: Միտքս դրի մեռնի և անկողինիս վրայ վըռուեցայ անկէ կենդանի չինուանալու կամքով: Բոլոր զիշերը և ճետեւեալ օրը այս վիճակի մէջ անցուցի, և բերուած կերակուրը բերանս չպիի:

Կէսօրէն ետև ճայրս զիս տեսնելու եկաւ: Անուշ միմիթարութիւններով վիշտերս մեզմելու զիջաւ ազնը-ւոպէս: Այնպիսի արձակ կերպով հրաման ըրաւ կտոր մը բան ուստելու որ յարգանքով յանձնաւի զայն, խօսքէն չելնելու ճամար: Քանի մը օր անցաւ այսպէս և միշտ անոր հերկայութեան առեն ու միայն հնազանդելու միտքով կերակուր առի ես: Անիկա կը շարունակէր անգաղար՝ պատճառներ առաջ բերել ինձ զզօնութիւն տալու և անհաւատարիմ Մանօնին դէմ առելութիւնս զրգուելու ճամար: Հաւաստի էր որ ալ Մանօնը չէի ուստուասիրեր. կարելի էր արդեօք ուրիշ զգայութիւն մ'ունենալ ամենէն թեթեւամիտ և մատնուու արարածի մը վրայ: Բայց իր կերպարանքը և անոր հոյակապ զիծերը զոր սիրտիս մէջ կը կրէի, բովէ մը անկէ չ'էին արուեր: Կզգայի որ լաւ եմ. կրնամ մեռնիլ, կը սէլի խրովի, սէտը էր որ ես մեռնէի այսքան ամօթէ և կոկիծ ետև, բայց չսպիտի կրնամ մոռնալ ապերախտ Մանօնը օէպէտ և բիւր մահով չարչումիմ:

Հայրս կը զարմանար տեսնելով որ միշտ սաստկապէս սիրահար եմ. զիտէր որ պատույ սկիզբնէր ունիմ և չկասկածելով որ Մանօնի անհաւատարմութիւնը եպերէի չ'ընէ զինքը իմ առջևս, երեւակայեց թէ՛ իմ հուատարմութիւնս կը ծագէր ոչ այս մոսնաւոր կիրքէ այլ ընդհանուր միտումէ մը կիներու ճամար: Այնչափ այս կարծիքով զրաւուեցաւ, որ քնքուշ որդէսիրութիւնէ

շարժած օր մը եկաւ ինձի խօսք բացաւ այս նիւթի վրայ: Ասպետ, ըստու անիկա, մինչև հիմա դիտառութիւն ունի քեզ Մալթայի խաչը կրել տարու, բայց կը տեսնեմ որ քու միտումներդ այս կողմը չ'էն երթար: Տեսքով կիները կը սիրես. ուստի միտք ունեմ քեզի հաճելի օրիորդ մը բնտակը: Մեկնէ ինձի պարզապէտէ թէ ինչ է քու իղձգ այս մասին մէջ:

Պատուախան տուի թէ այսուհետեւ կիներու մէջ տարբերութիւն մը չ'եմ տեսներ և զիտաւ եկած ձունէն ետքը՝ զամենքն ալ հաւասարապէս կ'ատեմ: Ես քեղի այնպիսի մէկը զտնեմ, կրկնեց ճայրս ժպտելով, որ Մանօնին նմանի և որ անկէ աւելի հաւասարիմ ըլլի: Ա՛հ, եթէ ինձի աղեկութիւն ընել կ'ուզես, նորէն ըսի հօրս, Մանօնը ինձ տալու է: Հաւաստի եղիք, սիրելի ճայր, որ զիս չմատնեց, այսպիսի սե և անզում վատութիւն ընել կարող չ'է անիկա: Նենզաւոր տը Պ... զմեկ երենիս ալ կը խաբէ: Եթէ զիտնայիք թէ որ քանակ Մանօն քնքուշ և անկեղծ սիրտ ունի, եթէ ճանչնայիք դուք ևս սիրտի սիրելիք զինքը: Տղայ ևս տղայ, կրկնեց ճայրս. բնչպէտ կրնաս այս աստիճան կուրնալիր վրայ քեղի ըստանէրս լսելէ ետքը: Մանօն իր ձեռքով զրել մատնեց քու եղրօր: Կը պարտաւորուէիր մոռնալ իր անունը անզամ և զդաստանալով օգուտ քաղել ներազամառութիւնէս:

Կիմանայիշայտնապէս որ իրաւունք ունէր, ակամայ շարժումով մը միայն ես անհաւատարիմ սիրուհիս կը աղաշտպանէի: Ավանս, ըսի վայրկեան մը լսելէ ետև. ստոյզ, կարի ստոյզ է որ խեղճ նիւթ եմ ամենէն վատնէնգութեան մը: Այն, շարունակէցի զայրոյթի արտը սոքը թափելով, այն կը տեսնեմ որ տղայ եմ: Գիւրահաւատութիւնս խաբէլ իրենց անպատճիմ բան մը կ'երեւար, բայց ես զիտեմ ինչ սլիտի ընէմ վրէժ տունելու ճամար: Հայրս ուզեց միտքս իմանուլ: Բարիդ ոլիտի երթամ, ըսի իրեն, կրակի սլիտի տամ տը Պ.... ին տունը և կենդանի սլիտի այրեմ զինքը նենզաւոր Մանօնին հետ: Այս իմ բարկութիւնը հօրս ծիծաղը շարմեց և առիթ եղաւ որ աւելի խստիւ պահուիմ բանտիս մէջ:

Լաման վեց ամիս հոն մնացի, և այս օրերուն մէջ միտուներս քիչ փոփոխութիւն առին: Խնչ որ կ'զգայի ատելութեան և սիրոյ, յոյսի և անցուատութեան յաջորդութիւն մ'էր: Մանօնը ինչ տեսլով որ կ'երեւակայէի այն զզայութեամբ կը ճամակուելի: Երբեմն ամենէն սիրուն օրիորդը կ'երեւէր աչքիս և իղձով կը հալէի անոր երեսը կրկին տեսնելու. երբեմն անսիրտ և նենչացաւոր սիրուհի մը կարզը կը զնէի զինքը և երգումներ կ'ընէի պատճելու ճամար միայն ետեւէն իշնալու:

Գիլքեր բերին ինձ՝ զորս կարգալով քիչ մը խաղաղութիւն առի հողիիս: Ուսնելու կրկին անեղր ճաշակ մը ստոցայ: Ետքը սլիտի իմանաք, թէ ինչ օգուտ քա-

շարժումներ կատակի տանելու քան թէ հետաքրքրութիւնս լցընելու համար : Այս կերպով միթէ երջանիկ չափանիքն ըլիմ, կ'ըսէի խրովի, միթէ բոլոր տէնչերո չափանիքն յազին : Ստոյգ է որ այս ճենարկութիւնը միտումներս կարգէ գուրս կ'ողորէր . բայց այսպիսի իմաստուն կարգադրութիւնէ ենու կ'զգայի որ սիրուս կ'սպասէր տակաւին ուրիշ բան մը, և ամենէն սիրուն միայնութեան մէջ կտրօսութիւն մը չ'ունենալու համար պէտք էր որ Մանօնի ընկերութիւնը վայելէի :

Սակայն Թիսկէրժանը անզնդհասա շարունակելովիր այցելութիւնները զիս կազդուրելու համար այս խորհուրդին մէջ որ ինձ տուած էր, պատեհ առիթ մը դտայ միտքս իմհօրյացաններու Ասիկաշիտէ շիտակէրաս ինձ որ զիտաւորութիւնն էր իր սրդիքը ազատ թողով վիճակ մը ընտրելու համար, և թէ՝ ինչպէս որ էստինս կարգադրեմ, իր խրատներով զիս օգնելն ուրիշ իրաւունք մը չ'էր բնաւուր : Տուած խրատները շատ իմաստութիւն կ'ամփափէին և աւելի ճենարկութիւնս կշուկով ընդունելու կը յորդորէին քանաթէ անկէ զդուեցնելու : Վարժատուններու նոր տարին կը մօտէր : Թիսկէրժին հետ որոշեցի որ մէկ տեղ Սէն Սիլվրիսի վանքը մոնէնք, ինքը աստուածաբանութեան ուսումները աւարտելու և և զանոնք սկսելու համար : Նր միտքի արժէքը ծանօթ էր Թէմական եպիսկոպոսին . ուստի մէծ օգնութիւն և շահ ընդունեց անորմէ, մէր ճամբրորդութիւնէն առաջ : Հայրս կարծելով որ զիսովին կիրքս մարեր է, գժուարութիւն չ'ըրաւ հրաման տապու որ մէկնիմ : Երկուքս Քարի հասանք : Եկեղեցականի հազուտոր Մալթայի խաչին տեղ բռնեց և փոխանակ ասպետի արքայ աէ Կրիստոն առի : Այնքան ուշադիր կ'զբաղէի ուսումն որ կարգէ գուրս յառաջաղիմութիւններ ըրիքիչ ամիսի մէջ : Գիշերին մէկ մասը կ'աշխատէի և ցերեկը բռովէ մը չ'էր կորուսընէր : Անունս այնպէս փառքով երաւ որ արդէն շատերը զիս կը շնորհաւորէին հասնելիք տառիճաններու համար, և թէպէտ խնդիր մը չ'էր ըրած, այն կրօնաւորներու կարգը անցայ որք վարձ ընդունելու իրաւունք ունին թէմի մը մէջ : Բարեկաշտաւութեան կողմէ ալ անհոգութիւն չ'էր ընէր . հրահանզնները կատարելու եռանդ ունէի : Թիսկէրժ կ'զմայլէր հաւտալով որ այս ամենը իր ճեռորով կատարուեցաւ, և շատ անզամ տեսայ զինքը որ արտասուր կը Թափէր զովելով գարձս, ինչպէս կ'անուանէր անիկա իմվիճակիս փափոխութիւնը :

Գիտեմ որ մարդկային որոշումները փոխաւելու հնթակայ են, և այս երբեք զարմանք չ'է տուած ինձ, կիրք մը զանոնք կը ծնի և ուրիշ կիրք մը կը խէ, կ'աւրէ . բայց երբ կը մտածէմ այն նուիրական կիրքերու վրայ որք զիս Սէն Սիլվրիս տարեր էին, և այն ներքին ուրախութեան՝ զոր երկնազին շնորհիւ կ'զգայի զանոնք կատարելով, կը սոսկամ կը միամ թէ ինչպէս զասոնք

ուրքի տակ տանելու կրցայ : Եթէ ստոյգ է որ երկնային նախաստները ամեն բուրէի մէջ հաւասար են զօրութիւնով կիրքերու ուժին թող մէկնուի ինձ ուրեմն որ տեսնեմ թէ ինչ անողոք իշխանութիւն (descendant) է այն որ մէր վրայ կուզայ, կ'իջնէ, կը յափշտակէ անակնկալ ատեն և կը տանի մէր պարտաւորութիւնէն հեռու առանց կարողութիւն զտնելու փորբ զիմազրութեան և առանց զգալու խիզէին ամենէն թէթե խայթը :

Սիրոյ ձեռքէն բոլորովին ազատուած կը կարծէի զիս Խնձ այնպէս կը թուէր որ սուրբ Օզոստինոսի զիրքէն մէկ երես ընթեռնուու կամքասորդ մը քրիստոնէի խորհուրդով համակուիլ' աւելի ընտրելի պիտի սեսպէի զգայարաններու բոլոր զուարենութիւններէն նաև երբ ասոնք Մանօնէ շնորհուէին ինձ . սակայն սև բուլէ մը բաւական եղաւ զիս վիճին մէջ զլորելու, և անկումս անբաւմէի հարուած ասաւ այս անզամ, վասն զի մէկէ ի մէկ վերստին զտնուելով այն խորութեան մէջ ուրկէ ելեր էլ' նոր խենեշութիւնները, ուր ինկայ, վիճին յատակը տարին զիս :

ԱՊԼ ԲՐԵՎՈ.

ԱԶԴ.

Կը փութանք աղդ տանել հասարակութեան որ Արևմուտքին Պօլսի զործակալութիւնը յանձնուեցաւ մեծարդոյ Թ. Մէլիքէտէնի, որ նարօլիի տէրութեան զեսպանատունին թարգման է : Հոն կը զտնուի նաև իր զրատունը ուր սոսորազրողը կը հրաւիրուին Երթալ և մէր հանգէսին վերաբերուած ամեն տէղելութիւնները առնուու :

Արևմուտքին 17 թիւին մէջ (Երես 135, էջ 45) վրէոյ մը սպրդէր է : Պարտատէր բառին տեղ պէտք է որ ընթերցուի պարտաւոր :

Համարատու Տըլէզ.

ԷՐԱՐԵՎԱՆ, ԱՐԱՄԵՍԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ.

Փարի, — Յայուսական Վալդե, բանական 44.